Usnesení

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně A. G., proti žalované České správě sociálního zabezpečení, Křížová 25, 225 08 Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí ze dne ze dne 19. 12. 2001

takto:

I. **Řízení se zastavuje.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Žalobou napadeným rozhodnutím zamítla žalovaná žádost žalobkyně o přiznání jednorázové peněžní částky podle zákona č. 261/2001 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky účastníkům národního boje za osvobození, politickým vězňům a osobám z rasových nebo náboženských důvodů soustředěných do vojenských pracovních táborů a o změně zákona č. 39/2000 Sb., o poskytnutí jednorázové peněžní částky příslušníkům československých zahraničních armád a spojeneckých armád v letech 1939 až 1945. Přiznání nároku se žalobce domáhal z titulu věznění z politických důvodů v době od 9. 8. 1957 do 28. 8. 1957 a od 1. 4. 1958 do 11. 9. 1959. Zamítavé rozhodnutí odůvodnila žalovaná tím, že žalobkyně se domáhala přiznání nároku jako vdova po účastníku národního boje za osvobození M. G.. Nebyla však splněna podmínka uzavření manželství do konce roku 1945 (manželství bylo uzavřeno až v roce 1949).

Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně podle procesních předpisů účinných do konce roku 2002 opravný prostředek, který byl předložen Vrchnímu soudu v Praze v dubnu 2002; po provedení přípravných úkonů však již tento soud o věci samé do konce roku 2002 nerozhodl. Podle přechodných ustanovení k reformě správního soudnictví byla věc předána Nejvyššímu správnímu soudu k dokončení řízení (§ 129 odst. 2 a § 132 soudního řádu správního). Nejvyšší správní soud proto poté v řízení pokračoval, jako by byla podána žaloba proti správnímu rozhodnutí.

Žalobkyně poté, kdy byla soudem poučena o svých procesních právech, sdělila dopisem došlým 10. 7. 2003, že „žádám o zrušení soudu“.

Takové podání je podle svého obsahu zpětvzetím návrhu (§ 37 odst. 4 s. ř. s.) a žalobkyně jím zřetelně sleduje to, aby soudní řízení dále nepokračovalo. Proto soud řízení zastavil podle § 47 písm. a) s. ř. s.

Protože řízení bylo zastaveno, vyslovil soud současně, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. srpna 2003

JUDr. Michal Mazanec

předseda senátu